

ISLAM JE MIR I PREDANOST ALLAHU

U premudroj i najplemenitijoj Knjizi - Kur'an-kerimu, na samom njenom početku, njen Tvorac - Allah džellešanuhu ohrabruje njenog budućeg čitaoca i kazuje mu: "OVA KNJIGA, U KOJU NEMA NIKAKVE SUMNJE, UPUTSTVO JE SVIMA ONIMA KOJI SE BUDU ALLAHA BOJALI!" (Sura, Al-Baqara, ajet 2.)

Allah - Milostivi i Samilosni daje najplemitijeg sadržaja Knjigu istine punu iskrene topline, ljubavi i želje da čovjek, to razumom počašćeno stvorenje poživi životom dostojnim visine i dostojanstva koje su mu od Boga namijenjeni. Za čovjeka, Poslanik a.s. kazuje da je on kod Boga toliko zaštićen da je samo povrijediti čovjekovu čast teže nego li i samu Kjabu porušiti! O ovome kada uzdiže veličinu čovjeka i života Allah u Kur'anu kazuje i ovako: "AKO NETKO UBIJE NEKOGA KOJI NIJE UBIO NIKOGA, ILI ONOGA KOJI NA ZEMLJI NERED NE ČINI KAO DA JE SVE LJUDE POUBIJAO; A AKO NEKO BUDE UZROK DA SE NEČIJI ŽIVOT SAČUVA KAO DA JE SVIM LJUDIMA ŽIVOT SAČUVAO!" (Sura, El-Maide, ajet 32.)

Kada se traže korijeni za riječi 'islam' i iz njega izvedeno 'muslim' onda nalazimo za 'islam': mir, spokoj, ispravno i dobro; a za 'muslim': predanje, odricanje, pokornost i potčinjenost. Prema tome musliman, to je onaj koji se predao Allahu slijedeći Uputu koju mu je sam On darovao. U tom predanju i pokornosti on je pronašao mir koji on posjeduje i kojeg on oko sebe širi i drugima ga dariva. Čitavi narodi muslimana stoljećima uživaju u islamu, a inovjerni u muslimanskom okruženju. To je islamski i tako treba da traje i na dalje ma kolika cijena mira bila kroz trpljenje i strpljivost.

Kao još uvijek svjež primjer u prilog ovome jeste agresija na Bosnu i Hercegovinu i izvedeni genocid nad muslimanima Bošnjacima u kojih je u samom njihovom biću, u karakteru njihovom, kulturi i tradiciji Bošnjaka bilo odvratno i tuđe da se poistovjete sa zlikovcima i zločincima nad njima, pa da kao i oni osnivaju logore i da: muče, zatvaraju, batinaju, ubijaju civile, bolesne, stare, djecu, žene, čak niti zarobljene neprijateljske vojnike, a niti je poslije bilo osveta. Na ovome, čemu nas zahvaljujući islamu stoljećima odgajaju majke i očevi, na ovom humusu i najvećem blagu naslijeđa niče, raste, i održava se naš ponos i dostojanstvo Bošnjaka stoljećima sve do danas.

Međutim, posljednja dva desetljeća dogodili su se gotovo tektonski poremećaji u muslimanskom svijetu u kojem je najdominantnije prisutno ideološko manipuliranje muslimanskim masama od kvazi-uleme koja je pod izravnim utjecajem centara moći unutar i izvan muslimanskih sredina i zemalja. Ti poremećaji u tumačenju, prezentiranju i širenju izvitoperene i suprotne slike islama dosežu i do nas u Bosni i Hercegovini, u Sandžaku i na Balkanu i njihove posljedice i sami trpimo. Samo pet dana nakon stravičnog akta terora u Parizu, a sedam dana do 25. novembra - Dana Državnosti, u Sarajevu je Bošnjak ubio dva vojnika Armije Bosne i Hercegovine!?

Musliman može da bude ponižen, zlostavljan, zatvaran, mučen, pa čak i ubijan ali on nikada, prema uzvišenom učenju islama ne smije preći tu zabranjenu njemu crtu koja glasi:

Onaj "koji nije ubio nikoga", i onaj "koji na Zemlji nered ne čini", oni se razlikuju od zlih po svojoj nedužnosti i ljudskom dostojanstvu i u ratnim i u mirnodopskim uvjetima njihovi životi im se štite i čuvaju.

Islam oštro osuđuje svakog, i sve one koji hoće, nastoje i čine da su izvan i iznad reda, zakona i države. Ne poštujući autoritete i institucije vjere pojavljuju se samoproklamovani 'najbolji muslimani', 'jedinii ispravni sljedbenici Puta', 'izbavljači iz zabluda', 'pozivači na Pravi Put', i 'spasioci vjere i muslimana'. Njih se ne da niti opomenuti, niti preokrenuti jer su ljudi izvitoperene svijesti o kojima će Kur'an reći: "KAD IM SE KAŽE: 'NE REMETITE RED NA ZEMLJI!' ODGOVARAJU: 'MI SAMO RED USPOSTAVLJAMO!'?" (Sura, Al-Baqara, ajet 11)

Dočaravajući razornost onih koji red ruše i uspostavljaju nered Kur'an u dva ajeta druge sure kazuju da je to i 'gore' i 'žešće', pa veli: "FITNA JE GORA OD UBIJANJA!" i "FITNA JE ŽEŠĆA OD UBIJANJA!" (Sura Al-Baqara, ajeti: 191 i 217)

Težeći ka uspostavi mira, reda, discipline Allah dž.š. u Kur'anu u različitim situacijama koje prikazuje i o kojima govori na 58 mjesta spominje 'fitnu' izraz kojim se prikazuje ono što je obmana, sumnja, sumnjivo, što označava razdor, nemir i kaos. I Muhammed a.s. slijedeći Uputu savjetuje: "Ne pravite fitnu! Fitna riječima je kao i fitna sabljom!" (Kurtubi, u 'Tezkire-u') jer poslije odvratne i pogubne riječi slijedi i odvratno djelo.

Osuđujući i distancirajući se od svih onih koji na sebe navlače odoru islama, i izgovaraju riječi Kur'ana, da bi u njegovo ime zlo činili poručujemo: Islam nije zlo, a muslimani nisu zločinci!

Jedan Belgijanac, ekspert za istraživanje terorizma, ustanovio je nedavno da je od ukupnog broja izvršenih terorističkih činova njih 95 procenata učinjeno u muslimanskim zemljama i nad muslimanima. Pa ipak, ovo niti amnestira niti umanjuje osudu terorističkih napada za koje odgovornost u posljednje vrijeme preuzima fantomska Islamska Država.

Na izvore terorizma i na činove terorističkih napada danas se u svijetu različito i gleda i različito se ocjenjuju. Je li ispravno na primjer islam, koji obuhvata jednu petinu čovječanstva, proglasiti krivim za terorizam? Nije!, kao što nije ispravno reći da su za zlo i zločine nekih kršćana krivi kršćanstvo, Židova židovstvo, a budista budizam ili brahmana brahmanizam. Također, nije ispravno i nemoralno je, kao što se čini kod nekih neorasistički orijentiranih autora govoriti o naklonosti nekih vjera, naroda i rasa ka zlu kao njihovoj karakternoj crti. Međutim, posve je pravilno govoriti o tome da je čovjek napustio svoju osnovnu i najtemeljitiiju iskrenu vezanost sa Bogom. Otuda svo zlo u svijetu. O čovjeku slobodnom vjere, o čovjeku izdajniku, o onome koji napušta vjeru u njenom najsuštinsijem značenju: a to je da čovjeka veže najprije uz Boga i čistu predanost Njemu, a potom da ga humanizira i vraća čovjeka čovjeku, sasvim je ispravno govoriti i potrebno je to stalno činiti. I nama muslimanima potrebna je re-islamizacija muslimana, isto kao i kršćanima re-kristijanizacija kršćana kao povrat vjere pojedincu, braku i porodici, zajednici i društvu kao jedino pruženo nam uže spasa.

Ishak Alešević, imam

U Mannheimu, 08. saffera, 1437 hg / 20. nov. 2015.